

Den självslagne

Mando Diao

Dödsvapnet höll han
Lyft i sin högra hand,
Domnande föll han,
Stoftet rann ut som sand,
Sköna och okända land
Såg han vid dödsflodens strand

Inte med mulna
Miner den slagna går
Kinderna är gulna
Men ej av det ädla sår
Självuppoffrarn sig slår,
Offrande mod gör ej vita hår.

Barmen med blodiga
Sår var åter hel,
Spjutspetsens modiga
Gärning gör bot för fel;
Du njuter väl också din del
Som en sträng i all salighets harpospel